

Sygn. akt II K 816/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu 6 grudnia 2017 r.

sprawy **P. P.** ur. (...) we W. s. A. i D. z d. R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 czerwca 2017 roku w B., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właścicieli sklepu (...) poprzez wprowadzenie w błąd pracowników sklepu co do rzeczywistego pochodzenia alkoholu, w ten sposób że podając się za pracownika Centrum (...) sklepu (...) nakazał pracownikom wskazanego sklepu przyjąć 9 /dziewięć/ sztuk butelek alkoholu marki W. (...) W. L. (1) bez paragonu określając wartość jednej butelki na kwotę 99 /dziewięćdziesięciu dziewięciu/ złotych, a następnie zgłosił się do sklepu (...) mieszczącego się przy ul. (...) w B., usiłując oddać 14 /czternaście/ sztuk butelek ww. alkoholu o łącznej wartości 1386 /tysiąc trzystu osiemdziesięciu/ złotych, lecz zamierzonego czynu nie osiągnął, gdyż został ujęty przez pracownika ochrony po powzięciu informacji z (...) dotyczącego opisanego proceduru, przy czym usiłowania tego dopuścił się na szkodę właścicieli(...) Sp. z o. o z/s we W.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

1. uznaje **P. P.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 37a kk wymierza mu grzywnę w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych;
2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 9 czerwca (godz. 18:50) do dnia 11 czerwca (godz. 17:35) 2017 r.;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. L. (2) kwotę 664,20 zł (sześciuset sześćdziesięciu czterech złotych i dwudziestu groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
4. pobiera od **P. P.** kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty oraz zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.246,08 zł (jednego tysiąca dwustu czterdziestu sześciu złotych i ośmiu groszy) tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 816/17

UZASADNIENIE

Sąd uznał **P. P.** za winnego tego, że: w dniu 9 czerwca 2017 roku w B., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem właścicieli sklepu (...) poprzez wprowadzenie w błąd pracowników sklepu co do rzeczywistego pochodzenia alkoholu w ten sposób, że podając się za pracownika

Centrum (...) sklepu (...) nakazał pracownikom wskazanego sklepu przyjąć 9 (dziewięć) sztuk butelek alkoholu marki W. (...) W. L. (1) bez paragonu określając wartość jednej butelki na kwotę 99 (dziewięćdziesięciu dziewięciu) złotych, a następnie zgłosił się do sklepu (...) mieszczącego się przy ul. (...) w B., usiłując oddać 14 (czternaście) sztuk butelek ww. alkoholu o łącznej wartości 1386 (tysiąc trzystu osiemdziesięciu) złotych, lecz zamierzonego czynu nie osiągnął, gdyż został ujęty przez pracownika ochrony po powzięciu informacji z (...) dotyczącego opisanego proceduru, przy czym usiłowania tego dopuścił się na szkodę właścicieli (...) (...) Sp. z o. o z/s we W..

W przypadku przestępstwa oszustwa określonego w art. 286 § 1 kk wymaganym jest, aby sprawca w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd, albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego zachowania.

Błędem jest niezgodność między obiektywną rzeczywistością a jej odbiciem w świadomości człowieka. W przypadku osoby prawnej dla oceny, czy została ona wprowadzona w błąd, lub czy wykorzystano jej błędne przeświadczenie o rzeczywistości, decydujące znaczenie ma stan świadomości osób wchodzących w skład organu tej osoby lub działających z ich umocowania.

Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby, przy czym przed podjęciem działania przez sprawcę pokrzywdzony nie ma błędnego wyobrażenia o rzeczywistości. Innymi słowy, w sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenie.

W rezultacie wprowadzenia w błąd pokrzywdzony ma rozporządzić mieniem, a więc pomiędzy zachowaniem sprawcy, polegającym na wprowadzeniu w błąd i niekorzystnym rozporządzeniem mieniem zachodzić musi związek przyczynowy.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż nie ulegało wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić właścicieli sklepu (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia ich w błąd. P. P. najpierw bowiem zadzwonił do punktu obsługi klienta i podając się za pracownika Centrum (...) sklepu (...) nakazał pracownikom wskazanego sklepu przyjąć 9 sztuk butelek alkoholu marki W. (...) W. L. (1) bez paragonu określając wartość jednej butelki na kwotę 99 złotych. Następnie natomiast, zgłosił się do sklepu (...) mieszczącego się przy ul. (...) w B. chcąc oddać 14 sztuk butelek ww. alkoholu i otrzymać w zamian pieniądze w łącznej kwocie 1386 złotych. Z uwagi jednak na to, że pracownicy sklepu zostali już wcześniej powiadomieni o powyższym sposobie wyłudzenia wypłaty z kasy (w zamian za rzekomy zwrot alkoholu niewiadomego pochodzenia) od oskarżonego nie przyjęto przedmiotowego alkoholu oraz zatrzymał go pracownik ochrony.

Powyższe oznacza, że oskarżony swoim czynem wyczerpał dyspozycję usiłowania oszustwa przewidzianego w art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk. Bez wątplenia bowiem, w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim opisanym powyżej zachowaniem bezpośrednio zmierzał do dokonania przestępstwa, jednakże to nie nastąpiło z racji uprzedzenia pracowników sklepu o próbach wyłudzeń w taki sposób.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym P. P. mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, przypisany oskarżonemu czyn był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

W przekonaniu Sądu wymierzona oskarżonemu na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 37a kk grzywna w wysokości 150 stawek dziennych po 10 złotych odpowiada przede wszystkim stopniowi winy P. P. oraz społecznej szkodliwości jego czynu, a także pozwala osiągnąć cele wychowawcze wobec oskarżonego i czyni zadość potrzebie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W związku z tym, że P. P. był zatrzymany od dnia 9 czerwca 2017 r. (godz. 18:50) do dnia 11 czerwca 2017 r. (godz. 17:35), Sąd na zasadzie art. 63 § 1 kk zaliczył wymieniony okres na poczet orzeczonej grzywny.

Na podstawie § 2 pkt 1 i 2, § 4 ust. 1 - 3 i § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy kwotę 664,20 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej P. P. z urzędu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem opłaty (por. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych tj. Dz. U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz kwotę 1.246,08 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to sumę składa się: 471,88 zł za sporządzenie opinii przez biegłych psychiatrów, 664,20 zł jako koszty pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, 40 zł tytułem zryczałtowanych kosztów przechowywania dowodów, 30 zł tytułem opłaty za uzyskanie informacji o osobie z (...) oraz po 20 zł tytułem zryczałtowanych kosztów doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i sądowym.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku z 6 grudnia 2017 r.